

Iova Iuva!

Dixi

Oratio Panegyrica
de Legibus
habita à Nob.
de Burg. Eq. Lit.

Nobilitate mentis Splendidissimi, Auctoritate gravissimi,
Amplitudine Spectatissimi, plurimum reverenda dignitate prae-
stantissimi, virtute excellentissimi, longo rerum usu experientissi-
mi, horum titulis ornatissimi, omnig³ doctrina et eruditio-
nis genere clarissimi, Domini Tutores, Praeceptores, Amici,
mei honore ac amoris cultu aetatem prosequendi, elegantissi-
mum Juvenes, Symmachi omni Ambrosia et nectare mihi
suaves, ino³ suavissimarum rerum ornatum suavissimi Dixi,
Videor autem heic mihi vos videre vultu obtupido affi-
ctos, et ex me quidem rationem exposcentes: cur ego in ipso
hoc orationis ^{neg}limine verbum Dixi enunciem, cum tamen ali-
ud non nisi in extremo orationis calce id enunciari soleat.
Quid? nonne ita est, quod ultimum oratorum verbum sit Dixi?
Et ita. Non immerito proinde causam nosse vultis, Cur mihi
dicturo primum heic sit verbum Dixi? En autem vobis aper-
tissimam rationem. Non tantum verbum Dixi oratorum, ve-
rum etiam Magistratum praepriis Legumlatorum est propri-
um ipsum et inter Solemnia olim verba non infimum sibi tran-
sivens locum. Quare mihi de legibus dicturo non in-
congruum videbatur, si, in sueto licet et insolito ore ac mo-
do, primum sermonis mei verbum facerem Dixi. Magi-
stratus videlicet, si hoc vel illud mandat, idem semper addere
solet verbum Dixi, hoc est: Sic volo, Sic jubeo, haec est volun-
tas mea, hanc Sartam tectam servari volo. Sententiam. Et dictis
facile vobis, Auditores plurimum Venerandi, perspicere li-